

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 1 DE MARÇ DEL 2019 | Número 30

PÀG. 3 | JESÚS RENAU

La mida de la vida

PÀG. 15 | POLÍTICA

Juristes de Cristianisme i Justícia
proposen sortides al conflicte català

PÀG. 20 | LLIBRES

Quan la cultura suggereix la fe

PÀG. 22 | MANS UNIDES

Es declara la guerra a la fam

PÀG. 26 | SAGRADA FAMÍLIA

El Plenari municipal aprova
la regularització de la llicència

PÀG. 28 | BEATIFICACIÓ

Tarragona es prepara
per a la beatificació de Marià Mullerat

**Francesc: "Cap abús no ha de ser mai
encobert ni infravalorat | PÀG. 6**

PÒRTIC

Concrecions. És el que es reclama després de la cimera sobre la protecció de menors que es va tancar diumenge al Vaticà. Cert, calen concrecions. Però els darrers anys s'ha avançat molt en aquest àmbit. L'Església compta amb molts instruments per fer front als abusos de menors. El que cal és que tothom estigui compromès a fons en aplicar-los. Això és el que vol el papa Francesc. I on queda més camí per fer.

SUMARI

3 Panoràmica

La mida de la vida, per Jesús Renau
¿I què és la veritat?, per Josep Lligadas

6-31 Actualitat

Francesc: "Cap abús no ha de ser mai encobert ni infravalorat"
Transparència contra els abusos
Solsona revisarà si hi hagut abusos a la diòcesi des de 1930
Juristes de Cristianisme i Justícia proposen sortides al conflicte català
Quan la cultura suggereix la fe
Es declara la guerra a la fam
El Plenari municipal aprova la regularització de la llicència de la Sagrada Família
Tarragona es prepara per a la beatificació de Marià Mullerat

32 Recull de premsa | Hospital a Santa Anna - Bisbes davant dels abusos - Orgue a Igualada

33 Agenda | Beat Mullerat - Accés a l'aigua - Encontre familiar de Quaresma

35 La setmana a les xarxes

Fotografia: Pippalou | Morguefile.

La mida de la vida

Per **Jesús Renau**
a **Visió positiva**

Avui ha sigut un dia agitat. Per fi hi ha silenci a casa nostra. El Ramon fulleja el diari i la Montse sembla que repassa els apunts, encara que, de tant en tant i per uns instants, el cap li cau mig adormit. “Montse, mira què diu la ‘contra’ del diari d’avui: ‘Un dia és la mida de la vida com un metre ho és de la distància.’ La Montse se’l mira amb insinuada ironia i li diu: “Ja t’he dit moltes vegades que a la teva pròxima reencarnació et dediquis a la filosofia”, i torna a mirar els papers ben amarats de ganes de dormir.

El Ramon, ara, ha deixat de llegir el diari i, com perdent-se en l’infinit en el seu interior, comen-

ça a madurar la frase que ha llegit. El dia és la mida de la vida. El dia que vaig néixer, el dia que marxaré d’aquest món. Entre el primer i el darrer... dia a dia... un avui que arriba després del d’ahir i que va caminant cap a demà. No hi ha escapada, no hi ha sortida. El que ja ha passat, a on és? El que vindrà, arribarà? Com a segur tan sols tinc aquest dia, millor dit, tinc ara.

Quin sentit vull donar al que em resta de vida? Serà com una repetició de tot l’anterior? Com diuen: “más de lo mismo”? M’urgeix un canvi? Necessito un canvi? Aquesta monotonia dels dies iguals, aquesta realitat de la meitat de la

vida, aquesta llibertat condicionada, tanta tasca només per quedar bé, la dependència de les opinions dels altres... i què m’esteu dient?

Ara sento que la Montse, des de l’habitació, em diu: “Ramon, no vens a dormir?” No, encara trigaré una mica; em sento capficat i buit. Tants esforços, tants maldecaps, tants cops a l’aire, i per què? Sí, Déu meu, m’urgeix un canvi, vull viure amb més profunditat. Digue’m, si us plau: per on començo? Ara, començo... Avui és el millor dia per fer-ho.

Fotografia: Moneysaver67 | Morguefile.

¿I què és la veritat?

Per Josep Lligadas
a Una font que raja sempre

Un dels moments més potents del relat de la passió de Jesús a l'evangeli de Joan és aquell en què, davant Pilat que li pregunta si és rei, Jesús li respon que sí, i que ell ha vingut al món per donar testimoni de la veritat. I llavors Pilat li diu: "¿I què és la veritat?" (Jn 18,38). Si un s'imagina l'escena, el que li vindrà al cap serà que Pilat digui aquesta darrera frase aixecant-se de la cadira, donant l'esquena al reu, i agafant-se amb la mà el mantell que li voleia. I Jesús ja no té ocasió de respondre. És un moment potent, sens dubte. Un moment que deixa el lector amb la pregunta llançada a l'aire: "¿I què és la veritat?".

¿Què és, doncs, la veritat? Certament, no és allò que volem dir en el llenguatge corrent: una cosa que podem certificar que existeix o que ha exis-

tit. I tampoc no és allò que podríem entendre en el llenguatge filosòfic o teològic: una cosa que, encara que no puguem certificar-la empíricament, hem de creure-la per algun motiu que va més enllà del que podem veure i tocar. O sigui que la veritat de Jesús no són les "veritats de fe" de què parlem a l'Església.

Però llavors, ¿què és? Jesús, davant Pilat, ha dit: "Jo he nascut i he vingut al món per donar testimoni de la veritat. Tots els qui són de la veritat escolten la meua veu" (Jn 18,37). De manera que ja veiem que la veritat és, en definitiva, allò que Jesús ha vingut a mostrar amb les seves paraules i amb les seves actuacions, tota la seva vida, aquesta vida que culminarà amb la mort que és a punt d'esdevenir-se. I ha afegit encara un altre

concepte: existeixen, diu Jesús, molts homes i dones que “són de la veritat”. Crec que, a partir d'això que diu Jesús podem concloure, de moment, que la veritat és una manera de veure el món i de viure-hi. Concretament, la manera com Jesús el veu i el viu.

Però hi ha més. Jesús, en un altre moment, diu als jueus: “Si us manteniu fermes en la meua paraula, realment sereu deixebles meus; coneixereu la veritat, i la veritat us farà lliures” (Jn 8,31-32). La veritat, doncs, és una cosa que es coneix i es descobreix si un es manté ferm en el que Jesús ha mostrat i és, per tant, deixeble seu. I aquest coneixement de la veritat, o sigui, aquesta trobada amb la mirada de Jesús sobre el món, és el que dona la llibertat, és el que fa que un se senti alliberat en tota la seva vida.

Però no és només la paraula de Jesús. És, més encara, la paraula de Déu, el projecte de Déu. Així ho trobem en el discurs del darrer sopar, quan diu, referint-se als seus deixebles: “Pare, consagra'ls en la veritat, que és la teua paraula” (Jn 17,17). La veritat, doncs, al capdavant, és el projecte de Déu. I de fet, ve a ser el mateix. Quan Jesús diu que ell és el camí, la veritat i la vida, i

que ningú no pot anar al Pare si no és per ell (Jn 14,6), està dient que és en ell, en el seva manera de viure, en allò que ha fet i ensenyat, i en la unió personal amb ell, on es pot trobar l'única manera de viure totalment valuosa, que és, al capdavant, la manera de viure que ve de Déu i porta a Déu.

Vist tot això, aleshores, aquesta veritat que mostra Jesús i que és Jesús mateix, ¿podem dir que ja està donada completa i per sempre, de manera que l'únic que cal fer és entendre-la i seguir-la? Doncs no, de cap manera. Els intents de codificar i fins i tot legislar el que és la veritat no estan gens en la línia del que Jesús va dir. Recordem una altra paraula seva: “Quan vingui l'Esperit de la veritat, us conduirà cap a la veritat sencera” (Jn 16,13). I també: “L'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que jo us he dit, i us ho farà entendre” (Jn 14,26). La veritat és un procés, un camí, que anem fent gràcies a l'Esperit, que ens va mostrant a cada pas de la vida com es realitza la proposta de Jesús, i que, també a cada pas de la vida, ens va ajudant a recordar, a no oblidar, per on passa aquesta proposta perquè puguem fer-la realitat en les noves circumstàncies que es van produint.

Queda clar que, a l'evangeli, la paraula veritat no se situa en el camp del coneixement merament intel·lectual, com passa en el nostre llenguatge corrent, sinó que agafa el conjunt de la persona, el conjunt de la vida humana, tant en la manera d'entendre la realitat com en la manera de viure-la. Jo descriuria la veritat com la bona manera d'entendre la realitat, la bona manera de mirar la realitat, i la bona manera de viure la realitat; la manera que millor correspon a allò que els éssers humans som, el suport sòlid damunt el qual millor es poden desplegar totes les nostres potencialitats. Una manera que Jesús va mostrar i va ensenyar amb tota la seva vida, i una manera que té la plenitud en Déu.

I això, a més, sense oblidar que la veritat té moltes aproximacions. Jesús també ho va dir, tal com hem vist abans: “Qui és de la veritat, escolta la meua veu”. És a dir, que qui vol i intenta anar per aquest camí de respondre a allò més sòlid i autèntic que portem dins, i que es correspon amb la millor realització del ser persona, de fet ja escolta, d'una manera o d'una altra, la veu de Jesús, encara que no arribi a reconèixer-la.

Francesc: “Cap abús no ha de ser mai encobert ni infravalorat”

Fins i tot “un sol cas d’abús” a l’Església “representa ja en si mateix una monstruositat” i “serà afrontat amb la serietat més gran”. Alhora, “el ressò d’aquest crit silenciós dels petits, que en comptes de trobar-hi paternitat i guies espirituals han trobat als seus botxins, farà tremolar els cors anestesiats per la hipocresia i pel poder”. “Cap abús ha de ser mai encobert ni infravalorat”, ha insistit el papa. I reitera que “l’Església no es cansarà de fer tot el necessari per portar davant la justícia qualsevol que hagi comès aquests crims. L’Església mai intentarà encobrir o subestimar cap cas”.

Són algunes idees de l’extens **discurs** del papa **Francesc** que ha pronunciat aquest diumenge a la Sala Règia del Palau Apostòlic del Vaticà, després de la celebració de la missa conclusiva de la Trobada sobre “La protecció dels menors en l’Església”. El Pontífex condemna aquests crims abominables “que involucren milions de nens al món, formes d’abús i explotació, darrere de les quals s’amaga la ‘mà del mal’ no perdona ni tan sols la innocència dels nens”. Amb el discurs, el papa ha obert el focus a tots els abusos que pateix la infància arreu del món sense abandonar la responsabilitat de l’Església.

El papa també ha demanat “el just equilibri” evitant els extrems “provocats pel sentit de culpa pels errors passats i de la pressió del món mediàtic”, o, en el pol oposat, “una autodefensa que no afronta les causes i les conseqüències d’aquests greus delictes”. La **Trobada** ha reunit del 21 al 24 de febrer 190 patriarques, cardenals, arquebisbes, bisbes, superiors religiosos i responsables procedents de tot el món.

En el discurs final, Francesc ha traçat amb claredat els contorns d’un fenomen “abominable”, difós històricament en totes les cultures i societats. “Un problema que abans es considerava un tabú” i que “encara en l’actualitat les estadístiques disponibles sobre els abusos sexuals a menors, publicades per diverses organitzacions i organismes nacionals i internacionals, no mostren la veritable entitat del fenomen, sovint subestimat-lo, principalment perquè molts casos d’abusos sexuals a menors no són denunciats, en particular aquells nombrosíssims que es cometen en l’àmbit familiar”.

“Per això ha crescut actualment a l’Església la consciència que no només s’ha d’intentar limitar els gravíssims abusos amb mesures discipli-

nàries i processos civils i canònics, sinó també afrontar amb decisió el fenomen tant dins com fora de l’Església... L’Església se sent cridada a combatre aquest mal que toca el nucli de la seva missió: anunciar l’Evangeli als petits i protegir-los dels llops voraçs”.

La ira de Déu, traït i bufetejat

“La inhumanitat del fenomen a escala mundial és encara més greu i més escandalós en l’Església, perquè contrasta amb la seva autoritat moral i la seva credibilitat ètica”. Així l’Esposa de Crist ha de veure reflectida en “la justificada ràbia de la gent” la ira “de Déu, traït i bufetejat per aquests consagrats deshonestos”. “El consagrat, elegit per Déu per guiar les ànimes a la salvació, es deixa subjugar per la seva fragilitat humana, o per la seva malaltia, convertint-se en instrument de Satanàs. En els abusos, hi veiem la mà del mal que no perdona ni tan sols la innocència dels nens”.

Erradicar la brutalitat

El papa Bergoglio recorda que l’única manera per “vèncer l’esperit del mal” passa per la hu-

miliació, l’acusació de nosaltres mateixos, l’oració i la penitència, seguint l’exemple de Jesús. D’aquesta manera, “l’objectiu de l’Església serà escoltar, tutelar, protegir i cuidar als menors abusats, explotats i oblidats, allà on es trobin”. I per assolir-ho l’Església “ha d’estar per sobre de totes les polèmiques ideològiques i les polítiques periodístiques que sovint instrumentalitzen, per interessos diversos, els mateixos drames viscuts pels petits”.

“Ha arribat l’hora de trobar el just equilibri entre tots els valors en joc i de donar directrius uniformes per a l’Església, evitant els dos extrems d’un *justicialisme*, provocat pel sentit de culpa pels errors passats i de la pressió del món mediàtic, i d’una *autodefensa* que no afronta les causes i les conseqüències d’aquests greus delictes”.

Les declinacions del mal

“Milions de nens del món són víctimes de l’explotació i d’abusos sexuals”: un drama que es realitza, sobretot, per mà dels pares, dels familiars, dels esposos d’esposes nenes, dels entrenadors, dels educadors... I davant els quals “molt

rarament les víctimes confien i busquen ajuda”, per vergonya, confusió, por a la venjança i desconfiança en les institucions. Un monstre que “porta a l’amargor, fins i tot al suïcidi, o de vegades a venjar-se fent el mateix”.

En una nota al **discurs** del Papa, se citen dades de les organitzacions internacionals. Segons l’OMS, l’any 2017, “fins a mil milions de menors en una edat compresa entre els 2 i els 17 anys han patit violències o negligències físiques, emotives o sexuals. Els abusos sexuals, segons algunes estimacions d’UNICEF de 2014, afecten més de 120 milions de nenes, entre les que es registra el més alt nombre de víctimes”.

El papa Francesc recorda, de manera especial, el turisme sexual, una plaga que, segons les dades del 2017 de l’Organització Mundial del Turisme, veu cada any com “tres milions de persones emprenen un viatge per tenir relacions sexuals amb un menor”. Així mateix, la pornografia es realitza “amb modalitats cada vegada més horribles i violentes”.

“La plaga de la pornografia ha arribat a enormes dimensions, amb efectes funestos sobre

la psique i les relacions entre l’home i la dona, i entre ells i els nens. Un fenomen en continu creixement. Una part molt important de la producció pornogràfica té tristament per objecte els menors, que així són greument ferits en la seva dignitat”.

Entre els pensaments del papa Francesc, hi ha hagut les tantes petites víctimes de l’abús de poder, una part de la humanitat que arriba a vuitanta-cinc milions de nens, “oblidats per tots: els nens soldat, els menors prostituïts, els nens desnodrits, els nens segrestats i freqüentment víctimes del monstruós comerç d’òrgans humans, o també transformats en esclaus, els nens víctimes de la guerra, els nens refugiats i els nens avortats”.

Set estratègies per protegir els nens

“Davant de tanta crueltat, davant tot aquest sacrifici idolàtric de nens al déu del poder, dels diners, de l’orgull, de la supèrbia, no n’hi ha prou simples explicacions empíriques; aquestes no són capaces de fer-nos comprendre l’amplitud i la profunditat del drama. Un cop més, l’hermenèutica positivista demos-

tra la seva propi límit”; per aquest motiu el Pontífex esmenta les *Best Practices* formulades, sota la guia de l’Organització Mundial de la Salut, per un grup de deu agències internacionals.

Es tracta d’un paquet de mesures anomenat INSPIRE, és a dir, “set estratègies per erradicar la violència contra els menors”, que han d’inspirar diverses dimensions d’atenció en l’Església. Així com per a la protecció “dels menors i impedir que siguin víctimes de qualsevol abús psicològic i físic”. Una obstinació per al qual es requereix una “serietat impecable”.

“Vull reiterar ara que l’Església no es cansarà de fer tot el necessari per portar davant la justícia a qualsevol que hagi comès aquests crims. L’Església mai intentarà encobrir o subestimar cap cas”. Alhora l’Església té la convicció que “els pecats i crims de les persones consagrades adquireixen un caire encara més fosc d’infidelitat, de vergonya, i deformen el rostre de l’Església soscavant la seva credibilitat. També l’Església, juntament amb els seus fills fidels, és víctima d’aquestes infidelitats i d’aquests veritables i propis delictes de malversació”.

El parany d'acusar els altres

Els sis primers punts que ha desplegat el papa són els que afecten més directament a l'Església. Se centren en la protecció dels menors com a prioritat, una serietat impecable per afrontar els abusos; una veritable purificació, la formació i selecció dels agents pastorals, reforçar i verificar les directrius de les Conferències Episcopals, i l'acompanyament a les persones abusades.

Francesc parla d'una veritable purificació", perquè "tot i les mesures adoptades i els progressos realitzats en matèria de prevenció dels abusos, es necessita imposar un renovat i perenne afany cap a la santedat en els pastors, la configuració amb Crist Bon Pastor és un dret del poble de Déu". "El sant temor de Déu ens porta a acusar-nos a nosaltres mateixos -com a persones i com a institució- i a reparar les nostres faltes" sense "caure en el parany d'acusar els altres, que és un pas cap a l'excusa que ens separa de la realitat".

En aquest context sorgeix la importància de la "formació", és a dir, "l'exigència de la selecció i de la formació dels candidats al sacerdot amb

critèris no només negatius, preocupats principalment per excloure les persones problemàtiques, sinó també positius per oferir un camí de formació equilibrat per als candidats idonis, orientat a la santedat i en el qual es contempli la virtut de la castedat".

A més, el Pontífex parla de "reforçar i verificar les directrius de les Conferències Episcopals: és a dir, reafirmar l'exigència de la unitat dels bisbes en l'aplicació de paràmetres que tinguin valor de normes i no només d'orientació". "Cap abús no ha de ser mai encobert ni infravalorat (com ha estat costum en el passat), perquè l'encobriment dels abusos afavoreix que s'estengui el mal i afegeix un nivell addicional d'escàndol. De manera particular, cal desenvolupar un nou i eficaç plantejament per a la prevenció en totes les institucions i ambients d'activitat eclesial".

Acompanyar les persones abusades

El Pontífex ha posat gran atenció també a l'acompanyament de les persones abusades, perquè "el mal que van viure deixa en ells ferides indelebles que es manifesten en rancor i

tendència a l'autodestrucció". "Per tant, l'Església té el deure d'oferir-los tot el suport necessari, valent-se d'experts en aquesta matèria. Escolteu, deixeu-me dir: 'perdre temps' escoltant. L'escolta sana el ferit, i ens sana també a nosaltres mateixos de l'egoisme, de la distància, del 'no em correspon', de l'actitud del sacerdot i del levita de la paràbola del Bon Samarità".

Món digital i turisme sexual

En els punts 7 i 8, el papa Bergoglio ha tornat a reflexionar sobre el món digital i sobre el turisme sexual. Amb atenció especial pel que fa al primer, insisteix: "Cal comprometre'ns perquè els nois i les noies, de manera particular els seminaristes i el clergat, no siguin esclaus de dependències basades en l'explotació i l'abús criminal dels innocents i de les seves imatges, i en el menyspreu de la dignitat de la dona i de la persona humana".

En aquesta perspectiva, reafirmant que "el delictes no gaudeix del dret a la llibertat", el papa recorda les normes "sobre els delictes més greus" aprovades pel **papa Benet XVI** l'any 2010, on van ser afegits com a nous casos de

delictes “l’adquisició, la retenció o divulgació” realitzada per un clergue “en qualsevol forma i amb qualsevol tipus de mitjà, d’imatges pornogràfiques de menors”. Llavors es parlava de “menors d’edat inferior a 14 anys”, ara es pensa elevar aquest límit d’edat per estendre la protecció dels menors i insistir en la gravetat d’aquests fets.

Gràcies al sant Poble fidel de Déu

El papa Francesc conclou la seva intervenció agraint “de cor a tots els sacerdots i els consa-

grats que serveixen al Senyor amb fidelitat i totalitat, i que se senten deshonorats i desacreditats per la conducta vergonyosa d’alguns dels seus germans” i “també als laics que coneixen bé els seus bons pastors i segueixen resant per ells i sostenint-los”.

“El sant Poble fidel de Déu, en el seu silenci quotidià, de moltes formes i maneres continua fent visible i afirmant l’obstinada esperança que el Senyor no abandona, que sosté el lliurament constant i, en tantes situacions, dolorosa dels seus fills. El sant i pacient Poble fidel de Déu,

sostingut i vivificat per l’Esperit Sant, és el millor rostre de l’Església profètica que en el seu lliurament quotidiana sap posar en el centre al seu Senyor. Serà justament aquest sant Poble de Déu el que ens lliuri de la plaga del clericalisme, que és el terreny fèrtil per totes aquestes coses abominables”.

Transparència contra els abusos

L'Institut Patrístic Augustinianum de Roma ha acollit aquest dissabte la tercera reunió informativa de la reunió sobre "La protecció dels menors en l'Església". L'escolta de les víctimes, la transparència en l'Església, de la col·legialitat a la sinodalitat, la formació del clergat, el paper dels laics, passos concrets després de la Trobada, ha estat alguns dels temes.

Hi ha intervingut el cardenal **Reinhard Marx**, arquebisbe de Munchen i Freising i president de la Conferència Episcopal Alemanya; **Charles J. Scicluna**, arquebisbe de Malta i subsecretari de la Congregació per a la Doctrina de la Fe; el pare **Arturo Sosa**, prepòsit General de la Companyia de Jesús; i la germana **Verònica Openibo**, superiora general de la Societat del Sant Nen Jesús. A més de **Paolo Ruffini**, prefecte del Dicasteri per a la Comunicació, i **Federico Lombardi**, moderador de la Trobada.

Cardenal Marx: "Una etapa del camí, no es tanca aquí"

El cardenal Reinhard Marx en la seva intervenció va dir que una de les coses que més ha tocat als participants en aquesta Trobada ha estat el testimoni de les víctimes. Un altre punt que va ressaltar va ser el que algunes associacions acusen l'Església de no fer res, és a dir, que en l'Església es parla molt i aquestes coses no es tradueixen a la pràctica. De vegades aquestes associacions tenen raó, va dir el cardenal.

En aquest sentit, va assenyalar que, "aquesta Trobada és una etapa d'un camí, no hem arribat a l'objectiu, hem de prendre decisions, i veure quines són les repercussions. El tema dels abusos no es tanca aquí. Amb ajuda de la Santa Seu, hem de trobar un punt, un camí per traduir-los en decisions concretes i en això tots tenim res-

ponsabilitat. En aquest sentit, s'ha fet un pas molt important, s'ha donat una gran obertura al diàleg, sobretot a temes crítics”.

Scicluna: “Els testimonis han transformat els cors”

Per la seva banda, l'arquebisbe Charles J. Scicluna també va ressaltar la força dels testimonis que es van presentar a l'Aula, sobretot el testimoni increïble d'una dona que han commogut també al papa. “Aquests testimonis han transformat els nostres cors”.

Fent referència a la intervenció del cardenal Marx sobre la transparència, l'arquebisbe de Malta, va dir que això ha de ser en relació no només amb la societat, sinó també amb l'Església. Per això és necessari fer un camí cap a la cultura de la divulgació, sobretot tenint present a les víctimes que han patit un gran impacte. “Tenim necessitat de transparència, de comunió, de compartir informació dins de l'Església. Fins i tot els procediments canònics han de tenir més comunicació, les víctimes no estan al corrent dels resultats eclesials i no tenen informació”. També s'ha parlat del secret pontifici i s'ha ma-

nifestat el desig d'aprofundir aquesta qüestió per no vincular aquests procediments amb un element de reserva.

Sosa: “Treure a la llum la veritat que allibera”

El pare Arturo Sosa va dir que l'experiència d'aquests dies ho ha viscut amb molta esperança. “L'esperança és diferent d'esperar amb els braços creuats, l'esperança és posar-nos en marxa cap al que esperem. A l'Església tenim tants nens i també adults vulnerables, aquestes persones han de viure en pau, aquest és el nostre objectiu”. Com a religiosos, va dir Sosa, “expressem vergonya i confusió davant els abusos de menors. Expressem la nostra esperança per escoltar els supervivents en els procés de curació, d'escolta, de rendició de comptes, i de trencar el silenci. No sempre hem reaccionat adequadament i demanem perdó per això, per les nostres falles. Esperem que l'Església avanci de manera coherent, creïble, unida”.

Sosa va insistir que “és una trobada sobre un tema molt complex i que per això és important conèixer tota la veritat dels abusos. Això és un gran pas, que implica llibertat i disposició d'ac-

ceptar les coses com són. Cal anar a fons en la comprensió de les causes, del que ha passat. Si no es coneixen les causes no es pot pensar en les estratègies per resoldre-ho a curt, mig, i llarg termini”. En aquest sentit, ha assenyalat Sosa, que “les diferències culturals no serveixen de excuses per tapar situacions d'abús. Les cultures de vegades són formes d'opacitat, al contrari, hem de seguir la inculturació de l'Evangelí que porta a treure a la llum els fets i les causes per a la sanació. Treure a la llum la veritat que allibera”.

De tot això emergeix el repte d'acompanyar la maduració afectiva dels membres de l'Església. “Tots hem de tenir aquesta maduració afectiva que ens permet una relació sana, segura, equilibrada, en pau. Per això, és important donar atenció als programes de formació, a tots nivells, dels consagrats, dels aspirants al sacerdoci, etc.”

Verónica Openibo: “L'Església ha d'actuar de manera eficaç”

L'única dona que va participar en el tercer informe als periodistes va ser Sor Verònica Openibo.

Fent referència al testimoni d'una dona, la religiosa va dir que aquest testimoni ha canviat l'Aula, "com si tots haguéssim experimentat el que aquesta dona havia viscut. Per això, sento que tots junts formem part d'aquest cos i hem de dir mea culpa pel que ha passat".

"També he escoltat parlar de sinodalitat i col·legialitat, sobre la responsabilitat del bisbe, però també nosaltres i hem de realitzar un camí conjunt, hem de seguir amb passos concrets, en cas contrari seguirem amb els mateixos fets criminals i per a això es necessita una capacitat d'escolta i empatia, hem de fer alguna cosa".

Punts i suggeriments

Paolo Ruffini va recollir alguns punts i suggeriments dels diferents grups lingüístics. Entre els més importants va assenyalar que aquest ha de ser un punt de no retorn en l'Església, que s'hauria implementar una hora santa per resar i demanar perdó i buscar la conversió. Recuperar la relació amb les víctimes i els que tenen actitud negativa contra l'Església. Apropar-se a les famílies devastades a l'Església per aquest flagell. Ruffini va suggerir canviar el model de l'Església, de la col·legialitat dels bisbes, a la sinodalitat del poble de Déu, no només en moments de crisi. Per això, cal un canvi

de mentalitat del poble de Déu i promoure la responsabilitat del bisbe, el paper dels laics, les dones i els joves". El Prefecte de les Comunicacions també va dir que, la formació de sacerdots i seminaristes és fonamental i es van preguntar sobre el sentit dels Seminaris menors i com els laics, dones i nuvis poden ajudar en la seva formació, a través de proves psicològiques, el paper de la parella de nuvis, la selecció dels seminaristes, etc.

Solsona revisarà si hi hagut abusos a la diòcesi des de 1930

El bisbe de Solsona, **Xavier Novell**, ha anunciat que iniciarà l'elaboració d'un informe que reculli els possibles abusos sexuals comesos per sacerdots a la diòcesi des de l'any 1930. Per fer-ho, ha explicat que s'analitzaran "els arxius de tots els preveres que han exercit el seu ministeri a la diòcesi des del 1930". La recerca no es limitarà als arxius i "sinó també de la recollida de possibles testimonis en vistes a defensar de l'ombra de sospites generalitzades a tants sacerdots i religiosos, d'educadors en les escoles i el temps lliure".

Novell es compromet a "posar en coneixement del Ministeri Fiscal els fets ocorreguts que poguessin constituir delictes contra la llibertat i la indemnitat sexual, instar les víctimes que denunciïn els fets davant les autoritats civils; i in-

formar la Congregació per a la Doctrina de la Fe per a qualsevol cas d'abús fonamentat".

"Un crim d'abusos mai quedarà impune a Solsona"

El bisbe de Solsona anuncia aquestes mesures en la **Glossa** setmanal del Full Diocesà d'aquest diumenge. Explica que són una concreció de la **nota conjunta** que van fer els bisbes catalans la setmana passada i que respon al que ja va advertir als capellans del bisbat. Fa dos anys, en una trobada amb el clergat, va demanar-los que si "mai cap de vosaltres hagi abusat d'una criatura, que vingui i s'acusi", remarquant que "nosaltres mai podem intentar eludir la responsabilitat i les conseqüències dels nostres actes".

Novell garantia que seria “absolutament implacable amb aquests delictes i un crim així mai quedarà impune mentre jo sigui el responsable d’aquesta diòcesi”. En aquest sentit, en la carta d’aquest diumenge assegura “jo mai he ocultat i ocultaré res; no oculto res, però perquè no quedi cap dubte ho dic amb tota claredat: Jo no tinc coneixement que existeixi cap expedient on s’acusi cap capellà diocesà d’abusos a menors”. I insisteix en que “no puc assegurar que mai hagi passat res, però el que sí que puc assegurar-vos és que jo no oculto res”.

En el mesures que ara desplegarà a Solsona també afegeix un protocol d’actuació que perquè “tothom tinguin la completa seguretat que mai ningú pugui patir un abús sexual, econòmic, de poder i de consciència”. I que s’establirà “una formació específica afectivo-sexual” per a tots els qui treballen avui amb infants.

Aquest és el text de la Glossa:

I a la nostra diòcesi, què?

Publiquem en aquest full la Nota dels bisbes de Catalunya sobre la protecció dels menors,

arran de les notícies referides a abusos suposadament perpetrats per persones consagrades o sacerdots. Aquestes notícies i el contingut de la mateixa nota ens omplen de dolor i de temor. Primer perquè confirmen que a Catalunya hi han hagut infants que han patit abusos en el marc de la vida educativa i pastoral de l’Església. Segon perquè susciten el temor que això hagi pogut passar a les parròquies de la nostra diòcesi i que jo en pugui tenir coneixement i ho hagi ocultat.

Subscriu fil per randa tot el que diu la nota conjunta. De fet, això em permet recordar allò que ja fa un parell d’anys vaig dir als mossens de la diòcesi: “Déu vulgui que mai cap de vosaltres hagi abusat d’una criatura, però si algú ho hagués fet que vingui i s’acusi. Nosaltres mai podem intentar eludir la responsabilitat i les conseqüències dels nostres actes.

Si algun de vosaltres, tot i no haver comès mai cap abús, sent temptacions envers els infants, que vingui i em demani ajuda. Mouré cels i terra per ajudar-vos a guarir les ferides emocionals que han provocat aquest desordre afectivo-sexual. Finalment que us quedi clar que

sempre seré absolutament implacable amb aquests delictes i un crim així mai quedarà impune mentre jo sigui el responsable d’aquesta diòcesi”.

Aquestes paraules donen a entendre que jo mai he ocultat i ocultaré res; no oculto res, però perquè no quedi cap dubte ho dic amb tota claredat: Jo no tinc coneixement que existeixi cap expedient on s’acusi cap capellà diocesà d’abusos a menors. No puc assegurar que mai hagi passat res; però el que sí que puc assegurar-vos és que jo no oculto res.

A la nota que hem fet pública no només demanem perdó i mostrem el nostre dolor sinó que ens comprometem a un seguit de coses que tingueu per segur que a la nostra diòcesi es duran a terme, malgrat no ens consti cap cas. Ja he començat el procés de consultes per valorar l’oportunitat de:

-Analitzar els arxius de tots els preveres que han exercit el seu ministeri a la diòcesi des del 1930, per a “col·laborar en l’aclariment dels fets del passat i trobar la manera d’ajudar les víctimes en el seu restabliment”;

-Elaborar un protocol d'actuació que permeti que en les nostres parròquies i en les activitats diocesanes amb infants i adults vulnerables, tothom tinguin la completa seguretat que mai ningú pugui patir un "abús sexual, econòmic, de poder i de consciència";

-Establir una formació específica afectivo-sexual per a tots els que ja ara i en el futur "els seran confiades tasques de responsabilitat i educatives";

-Elaborar un informe sobre els possibles abusos sexuals comesos per sacerdots diocesans o que hagin exercit el seu ministeri a la diòcesi des de

l'any 1930, no només a través de l'anàlisi dels arxius sinó també de la recollida de possibles testimonis, en vistes a: defensar "de l'ombra de sospites generalitzades" a "tants sacerdots i religiosos, d'educadors en les escoles i el temps lliure" i, si fos el cas, a "posar en coneixement del Ministeri Fiscal els fets ocorreguts que poguessin constituir delictes contra la llibertat i la indemnitat sexual, [...] instar les víctimes que denunciïn els fets davant les autoritats civils; i informar la Congregació per a la Doctrina de la Fe per a qualsevol cas d'abús fonamentat".

Confio aviat poder-vos anar comunicant, les mesures concretes que decidim de dur a ter-

me per a fer realitat tots aquests compromisos i el seu resultat. La nostra diòcesi és una porció d'aquesta Església pecadora, però no és, ni serà, mentre de mi depengui, una Església còmplice i encobridora de la xacra dels abusos sexuals, al contrari, serà un oasi on tantes persones abusades puguin trobar l'amor de Déu i l'acompanyament fraterno que els permeti guarir les seves ferides.

*Xavier Novell i Gomà.
Glossa setmanal. 24 de febrer de 2019*

Juristes de Cristianisme i Justícia proposen sortides al conflicte català

Un grup de juristes format per membres de l'equip de **Cristianisme i Justícia** ha analitzat en un document les implicacions jurídiques i el propòsit legal del judici als líders independentistes que està tenint lloc al Tribunal Suprem. L'objectiu del text s'emmarca en la tasca de reflexió del centre que, davant el conflicte polític que viu Espanya, aposta per treballar i aprofundir en una cultura de reconciliació que ajudi a aportar alguna llum a possibles sortides polítiques a l'actual conflicte territorial.

El text recull la preocupació davant la judicialització dels conflictes polítics, que afecta la justícia com a sistema de gestió de drets i llibertats. Els autors adverteixen que les infraccions constitucionals poden merèixer sanció penal només si així ho estableix la norma penal, assenyalen els dubtes sobre la competèn-

cia dels tribunals que estan jutjant aquests fets, consideren que hi ha alternatives per evitar el cost humà de la presó provisional i recorden el qüestionament de les qualificacions de rebel·lió i sedició per part d'un gran nombre d'experts en dret penal.

Judicialització de la política, politització de la justícia

El text parteix de la preocupació per una dinàmica, no exclusiva d'Espanya, de creixent protagonisme dels òrgans judicials en la resolució de conflictes polítics. "D'alguna manera", assenjala el document, "s'ha convertit en un lloc comú parlar de *judicialització* dels conflictes polítics, judicialització que no pot deixar de traduir-se en una *politització* dels conflictes judicials". D'aquí la necessitat d'una crítica a fons

d'aquesta dinàmica de judicialització de la política "respectant i reconeixent la importància dels òrgans jurisdiccionals, claus per a què la democràcia funcioni".

Quatre qüestions jurídiques objecte de reflexió

El text desgrana quatre qüestions jurídiques que haurien de ser objecte de reflexió al voltant del judici que s'està desenvolupant al TS.

■ Sobre la utilització del Codi Penal

La responsabilitat penal per vulneracions de l'ordenament jurídic constitucional no ho determina la Constitució sinó, per mandat seu, el Codi Penal. Per això, els juristes de CJ assenyalen que no tota infracció constitucional té traducció en el Codi Penal.

"Convocar o fer possible un 'referèndum' vinculant de secessió o declarar la independència, les dues activitats no permeses en el nostre ordenament jurídic i, per tant, accions clarament inconstitucionals, mereixeran una sanció penal només en la mesura que, amb caràcter previ, la norma penal així ho hagi establert".

■ Sobre la competència del Tribunal Suprem

El grup de juristes considera també dubtosa la competència del TS o de l'Audiència a l'hora de jutjar els fets que se'ls acusa, perquè no hi ha dubte que es van produir en el territori de Catalunya i, en el cas de persones amb càrrecs públics, el seu aforament els vincula amb el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya".

La controvèrsia sobre els tribunals competents, adverteix el document, projecta una ombra sobre el procés, "entenent que s'ha vulnerat el dret constitucional al jutge predeterminat per la llei". Tot i això, un cop començat el judici "és necessari que se segueixi amb totes les garanties".

■ Sobre la presó preventiva

Destaquen els autors del document l'excepcionalitat de la mesura de la presó provisional i consideren que "els efectes i l'alt cost des del punt de vista humà sobre els acusats i les seves famílies" podria haver-se evitat amb altres mitjans per assegurar el compliment de la finalitat perseguida. A més a més qüestionen "la congruència legal de la mesura aplicada a persones

que han comparegut quan se'ls ha citat pels tribunals", basant-se en l'argument que altres persones encausades van sortir del país.

■ Sobre els delictes de rebel·lió i sedició que s'imputen

Recalquen sobre aquest punt els juristes que "la pretensió de canviar el marc constitucional sense seguir els procediments establerts, acusació que sembla difícil de negar, no té les mateixes conseqüències penals si es pretén amb violència o sense ella".

En els tipus de rebel·lió i sedició, que s'imputen a diferents acusats en aquest procés, i que han estat qüestionats per més de cent vint catedràtics i professors de Dret Penal de tot Espanya, són elements determinants la violència i l'alçament, que les acusacions hauran de provar en el judici oral. Convocar manifestacions il·lícites amb la voluntat d'alterar l'ordre constitucional (referèndum, declaració unilateral d'independència...) poden merèixer la censura penal en el cas que estiguin tipificades, però "el seu tipus no és el ni el de rebel·lió ni el de sedició".

No tota infracció constitucional ha de ser, necessàriament i al seu torn, una infracció penal

El document a més de raonar aquests quatre punts inclou també una reflexió sobre l'ús que en aquest judici s'està fent del Dret Penal. "En l'ordre jurídic-penal" -aclareix el text- "la gravetat es mesura més per l'ús dels mitjans que només per l'entitat dels fins". i adverteix que per sustentar una acusació penal, en comptes d'atribuir violència greu als mitjans utilitzats, s'ha atribuït aquesta violència als fins perseguits. "És més que perillós", alerta el document "buscar-la en els fins, sobretot quan aquests fins són polítics". "És el Dret constitu-

cional (no el penal) el que ha de plantejar-se fins en l'esfera política", conclouen els autors del document, que assenyalen també que no totes les infraccions constitucionals constitueixen una infracció penal, precisament per marcar la independència entre l'acció política i la judicial.

Segons l'opinió dels juristes de CJ, les conseqüències de l'actual procés afecten la justícia com a sistema de gestió de drets i llibertats. Segons el text "la credibilitat, el prestigi i la neutralitat política d'aquest sistema en el seu conjunt són essencials per a la democràcia, per a la protecció i garantia dels drets fonamentals i les

llibertats públiques, així com per a la convivència social, al servei de la qual hi ha el Dret".

Tornar a la Política amb majúscules

El document conclou amb la convicció que "sigui quin sigui el contingut de la sentència, no resoldrà el conflicte polític subjacent ja que la intervenció dels tribunals penals no té aquesta finalitat", d'aquí que acabi amb una crida a recuperar "la Política amb majúscules" i més encara davant l'horitzó electoral del 28A.

Quan la cultura suggereix la fe

Algunes formes culturals no tenen una funció litúrgica, són fora de la pràctica religiosa. En canvi, ajuden a l'espiritualitat, recorden que Jesús va predicar l'Evangeli i obren una possibilitat de fe. Així ho sosté el professor i escriptor **Ferran Sáez** a l'assaig *El cos de l'esperit*, que acaba de publicar Viena Edicions dins de la col·lecció Cristianisme i Cultura de la Fundació Joan Maragall. "La mateixa prèdica de Jesús no és una mena de fet fortuït; té uns mecanismes basats en la culturització", ha dit Sáez aquest dimarts a l'Institut de Recerca en Comunicació i Relacions Internacionals Blanquerna-URL, en un diàleg a proposta de l'Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura.

Culturitzar el llegat cristià

L'autor considera fonamental aquesta distinció: "Jesús va ressuscitar morts, però no va convertit ningú per telepatia". Com a exemple

paradigmàtic ha parlat del recurs de les paràboles, que defineix com "una eina molt sofisticada des del punt de vista comunicatiu". Entre d'altres coses, perquè requereix de la interpretació de qui les escolta. El *Crist* de **Velázquez**, la *Passió segons sant Mateu* de **Bach**, l'obra del compositor estonià **Arvo Pärt** o, sense anar més lluny, el *mapping de les pintures de Taüll* es troben entre els exemples positius de culturització del llegat cristià que apunta en les 171 pàgines del seu darrer llibre.

La directora de l'Observatori, **Míriam Díez**, ha presentat a Sáez com un escriptor erudit i prolífic. Nascut a La Granja d'Escarp el 1964, l'autor ha publicat una trentena de llibres. Amb *El cos de l'esperit* fa una invitació a rellegir com el missatge cristià es fa matèria, palpable amb els sentits i transferible de generació en generació. Gràcies a la cultura, que considera vehicle i condició necessària.

El professor de filosofia i patró de la Fundació Joan Maragall **Ignasi Boada** recull aquesta idea a l'epíleg del llibre. Hi diu que "la desaparició del llenguatge que es proposa parlar de les grans qüestions d'ordre espiritual condueix a la desaparició de l'experiència". Per això considera molt pertinent l'orientació de Sáez i constata la necessitat de "seguir elaborant obres de gran qualitat que reprenguin, de manera explícita o implícita, el missatge de l'espiritualitat cristiana".

Catedrals plenes

Al diàleg de l'Observatori, Ferran Sáez ha defensat que "la idea de que s'ha perdut l'interès per l'espiritualitat és rotundament falsa". I que es pot "constatar empíricament". També ha dit que "les catedrals mai no havien estat tan plenes". Però que són els turistes i no els fidels, qui les omplen. D'aquesta fotografia ha demanat extreure'n "conclusions sensates". En termes de culturització del cristianisme, considera que avui "no hi ha voluntat programàtica" per dirigir i respondre a aquesta situació. Pot ser perquè avui l'Església concentra esforços en "qüestions realment greus", ha dit. L'exemple

més clar el trobem aquests dies amb la **cimera contra els abusos a menors** convocada al Vaticà.

Els fangars del ciberespai

Díez ha preguntat a Sáez si actualment tenim qui produeixi cultura de prestigi, com Bach o **Giotto**. Entre els noms recents, Sáez ha aplaudit l'erudició d'**Umberto Eco** i la seva "novel·la extraordinària" *En el nom de la Rosa*. En contrast, ha criticat frontalment l'estètica *kitsch*, que considera "inautèntica". Al llibre posa en dubte la "fraseologia de manual d'autoajuda" que ha detectat "en certs fangars del ciberespai". I ha atribuït una mena de "narcisisme amb mala consciència" als referents *new age*.

Una mirada cap els altres

"Em dona la impressió que això no porta cap a una esfera de valors preferibles", ha apuntat durant el diàleg. De quins valors parla Sáez? Per exemple, d'ajudar a qui ho necessita. L'autor s'ha reconegut interpel·lat per la mirada que proposa la fe cristiana. "L'Evangelí t'obliga a mirar-als ulls i a reconèixer com a persona l'esparracat que viu aquí sota amb un tetrabrick de

Don Simon". La professora Díez ha subratllat que Sáez descriu l'Evangelí com a "opció que requereix un compromís". En concret, al darrer capítol escriu: "Aquesta opció implica -o més aviat reclama- una obertura a l'altre i una obertura al Misteri".

Comptar el temps en segles

Sáez ha fet també una breu reflexió sobre la noció del temps: "Hi ha mirades immediatistes i hi ha gent que compta el temps en segles". Com il·lustrar-ho? Amb l'anècdota del lutier a qui va encarregar la fabricació d'una viola de gamba: "Aquest instrument sonarà bé d'aquí a 150 anys", li va dir l'artesà quan ja havia acabat la feina.

L'autor, que ostenta la col·lecció d'instruments privada més important de Catalunya, va tancar el diàleg amb una **breu interpretació de shakuhachi**. El so d'aquesta flauta tradicional japonesa recorda el vent que passa pels boscos de bambú. De fet, Sáez explica que els monjos que la tocaven no la consideraven música, sinó un exercici de meditació.

Es declara la guerra a la fam

“Només un obstacle a la lluita contra la fam seria insuperable: creure que la victòria és impossible. Ara bé, totes unides i en connexió amb tots aquells que es consagren en la mateixa tasca, podem molt més del que creiem. No es necessita més per cometre l'empresa. Declarem la guerra a la fam.” Així acaba el **manifest**, fet públic el 2 de juliol de 1955, de la Unió Mundial d'Organitzacions Femenines Catòliques (UMOFC). Responien a la crida de la FAO des d'on es treballava amb els governs, a nivell internacional, per fer front a urgències relacionades amb la fam i la desnutrició mundial.

Marie du Rostu, llavors presidenta de la UMOFC, a través d'aquest manifest, va llançar la primera campanya contra la fam que tingué ressò arreu i sobretot establí una nova consciència catòlica.

En concret, a l'estat espanyol, la crida es acollida per un grup de dones d'Acción Católica, sota la presidència de **Pilar Bellosillo**. Al 1959 organitzaren la primera campanya contra la fam a partir de la qual es configurà l'actual Mans Unides. Des de llavors, cada any, s'han anat llençant campanyes contra la fam. Ara fa 60 anys.

Una ONG d'Església

L'actual president de **Mans Unides** a Barcelona, **Joan Martí**, explica que a més a més, a partir dels anys 70, la Conferència Episcopal Espanyola va acordar que es fes una col·lecta extraordinària contra la fam al món a totes les parròquies d'Espanya (el segon diumenge de febrer) i que es convoqués una jornada de dejú voluntari el divendres anterior. Convocatòries que encara avui són vigents. “Diem que l'església té

dos braços d'acció, un de curt que és el de Càritas donat que atén la realitat de pobresa que hi ha a casa nostra; i un de llarg que som nosaltres, Mans Unides, que actuem davant la pobresa dels països en vies de desenvolupament.”

Mans Unides es defineix així com l'ONG de desenvolupament de l'Església Catòlica, té una estructura diocesana on els seus membres exerceixen lliurement el seu compromís de caritat cristiana, treball per la justícia i opció pels pobres, col·laborant units en la forma establerta en els estatuts que es fonamenten en l'Evangelí i la doctrina social de l'església. Respon directament de l'autoritat del bisbe. “Tenim 72 Delegacions diocesanes a Espanya. Cada delegació compta amb comarcals i grups locals, que cobreixen tota la geografia espanyola té una important implantació a tot Catalunya, amb 10 delegacions regionals i 70 comarcals”, explica Joan Martí.

La fam avui

Després de 60 anys d'història de Mans Unides, la fam continua estant present en el món. És per aquest motiu que com explica **Clara Pardo**, presidenta de Mans Unides a Madrid, “tot

i estar commemorant el naixement d'aquesta entitat, no volem fer una festa perquè la fam de 821 milions de persones ens ho impedeix” i continua: “és una xifra que costa assimilar, sumen més que la població d'Estats Units i Europa junts, ha crescut per segon any consecutiu i el problema és que la dada és tan esfereïdora i brutal que es podria convertir en una estadística, una freda estadística, i no ens ho podem permetre perquè darrera d'aquests 821 milions, hi ha persones que somien, que viuen, pateixen, persones com qualsevol de nosaltres”.

Per desgràcia, continuem assistint a allò que el papa **Joan Pau II** va denominar, al 1992, la **paradoxa de l'abundància**: “Hi ha menjar per a tothom, però no tots poden menjar, mentre que el malbaratament, el descart, el consum excessiu i l'ús d'aliments per a altres finalitats, estan davant dels nostres ulls”.

La figura retòrica es torna a confirmar en l'informe anual de la ONU (2018). A partir d'aquest document, sabem que es perden a l'any 1.300 milions de tones d'aliments, suficients per alimentar 3.000 milions de persones. No cal ser matemàtic per adonar-se que la quantitat d'ali-

ments que es perd cobriria la necessitat abans esmentada: 821 milions de persones que pateixen fam crònica.

Això queda agreujat a partir de la variabilitat climàtica que afecta els patrons de pluja i temporades agrícoles. “Si volem aconseguir un món sense fam i sense malnutrició en qualsevol de les seves formes per 2030 és imperatiu que accelerem i ampliem les mesures per fer forta la resiliència i la capacitat d'adaptació dels sistemes alimentaris i mitjans de subsistència de la població en resposta a la variabilitat climàtica i fenòmens meteorològics externs”, descriu l'informe.

Preguntem a **Joan Martí** si veient aquestes dades val més retirar-se d'aquesta guerra. “Em mostro optimista, tot i les xifres, imagineu-vos de quins números estariem parlant sense l'existència de Mans Unides i d'altres ongs! Continuarem treballant per a què des d'aquí no es malbarati tant menjar, sensibilitzant a la societat catalana a través de xerrades, visites escoles, sopars solidaris, col·lectes... a l'hora que treballant amb els països del sud per a què puguin tenir aigua i cultivar el seu menjar, i la suficient estructura per poder conservar els aliments.”

Això mateix ha explicat **Martha Roldán**, membre de la Fundació Maquita que treballa conjuntament amb Mans Unides, i qui dona el seu testimoni del projecte desenvolupat a Quito. "Hem fet possible allò que semblava impossible, ara tenim aigua per regar i fins i tot arriba a casa nostra, ens podem permetre el luxe d'asseure'ns i prendre una tasetta d'aigua".

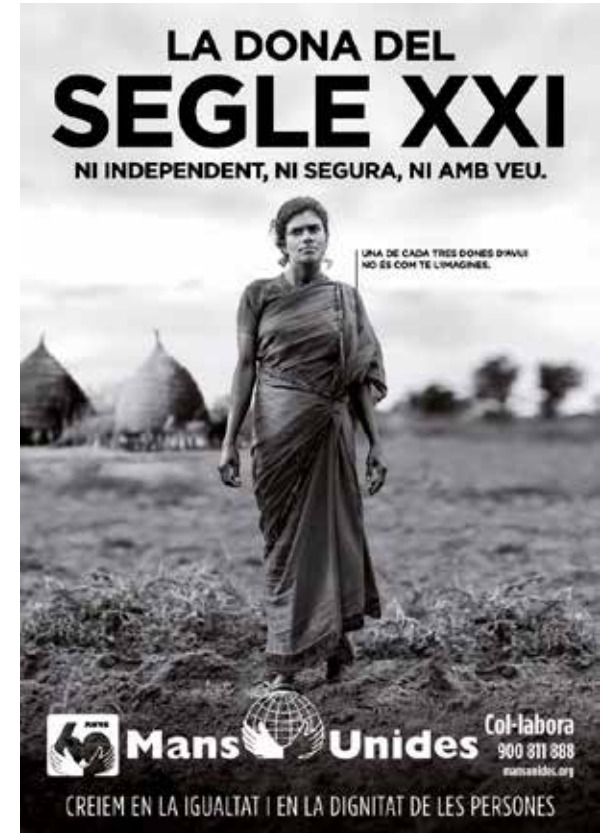
60 campanya: la dona en el centre.

El 60è aniversari de Mans Unides gairebé coincideix en el temps amb el 70è aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans. I així, aprofitant l'avinentsa, Mans Unides obre un nou període de tres anys que ha titulat "Promovent els Drets amb Fets". Del 2019 al 2021 centrarà la seva tasca en la defensa dels Drets Humans com a eina i acompanyament a les persones més desfavorides.

El primer any d'aquest trienni es centrarà en una pobresa molt concreta, la de la dona. El cartell de la campanya 2019 mostra una fotografia en blanc i negre d'una dona, amb lletra gruixuda hi diu: "La dona del segle XXI: ni independent, ni segura, ni amb veu".

Joan Martí descriu que el 2019 vol centrar-se a totes les dones que pateixen desigualtat i marginació, a les víctimes de la violència i a les que lluiten pel futur, dones fortes que cada dia treballen impulsades pel desig d'acabar amb la fam i la pobresa. "La dona sempre ha estat important a Mans Unides, tant perquè la seva fundació ve donada gràcies a un grup de dones, com perquè en els projectes que desenvolupem veiem de forma clara que és gràcies a la dona que les famílies es mantenen més unides, es preocupen per la salut i higiene dels seus, per l'educació dels nens, per cuidar de la llar, i sovint treballen els cultius o venent productes manuals que aporten un sou a les famílies."

L'acte de presentació de la campanya a Barcelona va anar a càrrec de **Francesc Torralba**, amb la presència del bisbe auxiliar **Sergi Gordo**. El filòsof, en la **conferència** pronunciada a Cristianisme i Justícia, va contestar la pregunta de què parlem quan parlem de dignitat? "Parlem de reconeixement de drets, d'unicitat, de singularitat, d'integritat, de la intimitat de cada ésser humà." Eixos que sovint no es compleixen, sobretot si observem el col·lectiu de les dones.

Exemple d'això és el que explicava **Guadalupe Zúñiga**, qui va viatjar de Nador a Barcelona per

donar el seu testimoni. “La realitat de la dona a Nador és molt crua. Les dones pateixen molt, des que surten dels seus països fins que arriben a Nador. És un recorregut de patiment, d’humiliació, no tenen drets i són violentades físicament i moralment. La dona és la part més vulnerable de tot aquest continent de migració. A Nador, les dones viuen a les muntanyes, en petits campaments, moltes queden embarassades i el procés de gestació, el part i la maternitat es complica en aquestes condicions de vida”. Anima a aquell qui escolta el seu testimoni a “contribuir a Mans Unides, perquè nosaltres podem ser les mans i els peus de l’acció, però Mans Unides és el cos, i sense la seva contribució econòmica no podríem continuar”.

El cartell de la campanya

La coordinadora de màrqueting de Mans Unides, **Virginia Martínez**, explica com ho han volgut mostrar en el cartell de la campanya. “Sovint pensem que ‘La dona del segle XXI’

està formada, educada en la igualtat, que és coneixedora dels seus drets, que decideix com vol viure la seva vida, independent, fort, amb veu, vot... hi ha milions de dones, una de cada tres, que pateixen pobresa i que veuen violats els seus drets i dignitat i també són d’aquest segle.”

“La dona que surt fotografiada té una mirada directa, dura però honesta, és una dona de la Índia, lloc on Mans Unides va desenvolupar el seu primer projecte. És una dona que mira de front, plena de dignitat, tot i la seva difícil situació, com les dones per les que treballa Mans Unides des de fa 60 anys.”

“Amb les tres negacions, ni independent, ni segura, ni amb veu, volem provocar impacte. Però sobretot convidar a reflexionar sobre si existeix una igualtat real entre homes i dones arreu. Tots els conceptes protagonistes al cartell són els contraris als que podrien aparèixer quan pensem en dones del segle XXI.”

Mans Unides en xifres

Mans Unides va recaptar, el 2017, un total de 48.652.692 euros per a finançar el seu treball de cooperació al desenvolupament i sensibilització. El 87,3% prové de fons privats, i el 12,7% de fons públics.

L’ONGD va aprovar 570 nous projectes de desenvolupament per un total de 38.524.002 euros. Aquests sumats als projectes anteriors, ens donen un total de 894 projectes en execució. Els projectes de Mans Unides van donar suport directament a 1.682.397 persones i a més de 6 milions de forma indirecta. Es va treballar amb més de 400 socis locals en 59 països del Sud. La seva base social suma 140 contractats, 76.081 socis, 5.160 voluntaris.

El Plenari municipal aprova la regularització de la llicència de la Sagrada Família

El plenari aprova un pla especial urbanístic i una modificació de planejament de l'àmbit del temple, uns instruments necessaris perquè la Junta Constructora pugui tramitar els permisos corresponents i normalitzar un assumpte pendent des de fa més de 130 anys. En concret, s'ha aprovat definitivament el Pla Especial Urbanístic Integral (PEUI), i provisionalment la Modificació del Pla general metropolità (MPGM) de l'àmbit del temple -aquest últim s'aprovarà definitivament en la Subcomissió d'Urbanisme de Barcelona-. Tots dos han tirat endavant amb els vots del Govern municipal, el GMDemòcrata, Cs, PP i els dos regidors no adscrits, i l'absència d'ERC.

Durant el debat del ple, la tinenta d'alcaldia d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat, **Janet Sanz**, ha ressaltat que "avui és un dia important, per-

què amb aquest pacte s'aconsegueix regularitzar qüestions administratives, i també permet el millor encaix del temple a la ciutat i rebre compensacions pel seu impacte".

Els documents són fruit de l'acord històric **signat** entre l'Ajuntament i la Junta Constructora l'octubre de 2018 segons el qual la Sagrada Família es compromet a aportar 36 milions d'euros per finançar les despeses municipals que generen les seves activitats. El pacte es va formalitzar després de dos anys de feina conjunta entre les dues institucions, en la qual també es va avançar en la redacció d'aquests dos instruments legals necessaris per regularitzar la situació urbanística de les obres.

Ara, un cop aprovats els plans, el patronat podrà sol·licitar els permisos constructius i d'activitat

corresponents i haurà d'abonar els imports que li pertoqui per tal de poder finalitzar les obres i desenvolupar les seves activitats. Es normalitzarà, doncs, un assumpte pendent des que es va sol·licitar la llicència a l'Ajuntament de Sant Martí de Provençals el 1885.

Quant al detall dels dos documents, l'MPGM fa uns canvis en les qualificacions urbanístiques del tram del carrer de Provença corresponent a l'illa del temple. En aquest àmbit, l'Ajuntament ha pacificat el carrer Provença entre Marina i Sardenya, on s'ha suprimit la circulació de vehicles i les places d'aparcament i l'espai per a vianants ha incrementat més de 5 metres.

La construcció de la Capella de l'Assumpta implica l'ocupació de part de la vorera del costat mar del carrer. Tenint en compte la nova situació del carrer, el nou planejament compensa l'espai que ocupa la construcció de la capella integrant l'espai per a vianants en els xamfrans de l'illa.

Pel que fa al PEUI, estableix les condicions d'ordenació urbanística aplicables al procés de construcció del temple. Així, es defineix que la superfície total de l'illa del temple és de 14.526,29 m², i l'edificabilitat prevista sobre rasant és de 53.068,54 m².

El pla també determina els usos del temple. Tal com es va acordar al pacte de l'octubre passat, tindrà com a usos principals el religiós i el cultural, i com a ús complementari s'admetrà el comercial. Aquest últim estarà restringit a la categoria de petit establiment comercial de venda al detall de productes relacionats amb el temple, amb una superfície màxima de 750 m², i tindrà accés només des de l'interior de la pròpia basílica.

Finalment, el pla especial inclou que la Sagrada Família mantindrà el rati de visitants actual fins a la finalització de les obres, prevista el 2026. Un cop acabades, l'aforament màxim s'estudiarà en el marc de la comissió de seguiment de l'acord.

Tant l'MPGM com el pla especial estableixen l'ordenació urbanística de la parcel·la que ocupa actualment el temple, delimitada pels carrers Provença, Sardenya, Marina i Mallorca. La continuïtat del projecte amb l'escalinata d'accés a la façana de la Glòria pel carrer de Mallorca no és objecte de l'acord de col·laboració. No obstant, quan s'hagin tramitat i concedit les llicències corresponents, es promourà una comissió de treball per estudiar i obrir el debat sobre les possibles solucions urbanístiques per finalitzar el projecte original d'**Antoni Gaudí**. Aquesta comissió tindrà participació del patronat, veïns i entitats de ciutat.

Els plans urbanístics s'integren en l'acord que estableix que la Sagrada Família **aportarà 36** milions d'euros en els propers 10 anys per millorar aspectes vinculats a la urbanització, la mobilitat, el transport públic i el manteniment de l'espai públic de l'entorn.

Tarragona es prepara per a la beatificació de Marià Mullerat

La **primera beatificació** a la catedral de Tarragona inicia el compte enrere. Se celebrarà el 23 de març i es beatificarà un seglar, el metge d'Arbeca **Marià Mullerat**. Des de l'Arquebisbat de Tarragona han posat en marxa una **pàgina web** específica amb documents, notícies, vídeos i **agenda d'actes** previstos per abans i després de la beatificació.

Destaquen un seguit de conferències sobre el beatificat, un viacrucis a l'amfiteatre romà, i una missa d'acció de gràcies posterior a la beatificació al poble on es Mullerat es va establir i va treballar.

L'any 2003 s'obre la causa diocesana per iniciar el procés de beatificació de Mullerat, que l'any 2007 va rebre el decret de validesa per part de

la Congregació per a la Causa dels Sants. Dotze anys després, i a l'arxidiòcesi de procedència, qui va ser alcalde i metge d'Arbeca fins al 1930, rebrà la beatificació per odi a la fe.

"Per aprendre medicina Barcelona us va acollir, i la fe que mai declina us marcava un bell camí. Bon treball el cor cisella de fulgors d'eternitat... Tot Arbeca en ple us rebia com a metge i com a amic: quin puntal de bonhomia tant pel pobre com pel ric! A la vida que s'estella, gest ocult, feu caritat... Als dos anys de viure a Arbeca, com a batlle el poble us vol. Fer un servei ja mai no us reca, per donar pau i consol..." Aquestes frases, extretes dels **Goigs** en lloança del beat Marià Mullerat, amb lletra de **Joan Roig** i música de **Valentí Miserachs**, expressen la devoció i fama de Mullerat pels pobles on va exercir de metge.

L'any 1914 va començar la carrera de medicina a la Universitat de Barcelona sent un dels estudiants més actius que recorria, especialment durant les vacances, diversos pobles i ciutats donant conferències sobre temes catòlics i sociopolítics en conformitat amb la doctrina de l'Església. Va obtenir la llicenciatura en medicina i cirurgia a l'octubre de 1921.

A Arbeca va establir la seva llar, i allà, i en diversos pobles veïns, va exercir com a metge. Va pertànyer a l'associació dels Exercicis Espirituals Parroquials, es va inscriure a l'Apostolat de l'Oració i va ser president del grup de la Perseverança de la fe. Animava els malalts greus

a rebre els sagraments, assistia als pobres de manera gratuïta i fins els ajudava amb mitjans materials.

L'any 1924 va ser elegit alcalde d'Arbeca, càrrec que va exercir per dos triennis consecutius, fins al març de 1930. Era respectat pels seus conciutadans i va treballar en favor d'una convivència en pau entre els habitants de la vila, i va impulsar el progrés en els diferents àmbits, també en el religiós.

L'any 1931, en proclamar-se la Segona República Espanyola, es va manifestar molt conscient de la gravetat de la situació i del perill que corria la seva

pròpia existència, per motiu de la fe que professava en l'àmbit personal i professional. El matí del dia 13 d'agost de 1936 va ser tret violentament del seu domicili. Juntament amb cinc detinguts més va ser portat a «El Pla», a uns 3 quilòmetres de distància d'Arbeca, on va ser mort.

Al web que s'ha creat per a la beatificació també es troben entrevistes a **Joaquim Gras**, delegat diocesà de la Causa dels Sants, i a **Pere Cardona**, caputxí i delegat de la Vida Consagrada de l'arquebisbat de Tarragona.

13.000 participants a la Magic Line Sant Joan de Déu

Aquest diumenge ha tingut lloc la caminada final de la Magic Line Sant Joan de Déu. Després de mesos d'accions solidàries per recaptar fons, els 941 equips participants s'han trobat fent els recorreguts de la caminada i a la Festa final a la plaça de la Catedral. Els equips han fet el recorregut de 40km de la caminada. Paulatinament s'hi ha anat afegint la resta de recorreguts de 30, 20, 15 i 10km... fins a 13.000 persones en 941 equips han caminat avui en favor de les persones en situació vulnerable.

SANT JOAN DE DÉU | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Salle i Galetes Trias, junts per la investigació del càncer

La Salle Santa Coloma de Farners i Galetes Trias han signat un acord de col·laboració per tal de recaptar fons per a la investigació del Doctor Frigola, que treballa per tal d'aconseguir reduir els efectes secundaris de la quimioteràpia des de l'Institut d'Investigació Biomèdica de Girona (IdibGi). Per segon any consecutiu, un grup d'alumnes d'aquest centre, dins del projecte Faig-Aprenentatge i Servei, col·labora amb Vanessa Nueda, creadora del blog *El crep de mi vida*, on explica el seu càncer, com l'ha superat i el seu dia a dia.

LA SALLE | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El Misteri de la Selva es representarà a la Sagrada Família

Amb motiu de la 40a edició del **Misteri de la Selva**, el temple de la **Sagrada Família de Barcelona** acollirà, per primera vegada, la representació íntegra del Misteri el proper dia 22 de setembre, en plenes festes de la Mercè. Serà la sisena vegada que el Misteri es representi fora de l'església parroquial de Sant Andreu Apòstol de La Selva del Camp. A més d'aquesta representació, la commemoració comptarà amb una exposició i activitats diverses durant tot l'any.

ARQUEBISBAT DE TARRAGONA-CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Fundació Pere Tarrés obre les inscripcions per a les colònies d'estiu

Per acompanyar les famílies en la planificació de les vacances d'estiu, la **Fundació Pere Tarrés** ha preparat una àmplia proposta educativa i lúdica al seu [web](#). Totes les activitats han estat dissenyades seguint un programa pedagògic que combina el desenvolupament d'habilitats específiques (a través de colònies temàtiques), l'educació en valors i el contacte amb la natura. L'objectiu és que, gràcies a aquestes activitats, els participants aprenguin a conviure, desenvolupin la seva autonomia personal i amplïin els seus coneixements.

FUNDACIÓ PERE TARRÉS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Alpicat, la Diputació i el bisbat de Lleida impulsen les obres de Sant Bartomeu

L'alcalde d'Alpicat, **Joan Gilart**; el bisbe de Lleida, **Salvador Giménez** i la vicepresidenta primera de la Diputació, **Rosa Pujol**, s'han reunit aquest dimarts a l'Ajuntament d'Alpicat per trobar solucions a la situació del temple de Sant Bartomeu. Les tres institucions han acordat treballar conjuntament per "obrir el temple com més aviat millor". Han decidit que el bisbat de Lleida encarregarà el projecte executiu per reparar la nau central de l'edifici. El culte d'aquesta parròquia es va traslladar el passat 10 de febrer a la Sala Unió per problemes a la coberta del temple.

BISBAT DE LLEIDA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Fes Festa! Diversitat religiosa a través de les festes

Fes Festa! Rituals, Cultures i Religions del Món és una nova publicació sobre les festes religioses. Consta de dos volums, un de destinat a l'alumnat d'educació secundària i un altre per al professorat. L'obra presenta la pluralitat religiosa i ofereix eines per viure responsablement i respectuosament en un entorn de diversitat religiosa, moral i cultural. *Fes Festa!* té com a objectiu introduir el jovent que cursa l'ESO o el Batxillerat al món de les festes religioses, amb la finalitat de comprendre quina fe hi ha darrere de cada festa i viure'n la descoberta.

DGAR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Atenen 250 persones en un hospital de campanya en una església barcelonina

Ds, 23/02/2019 | La Vanguardia

La Conferència Episcopal no revisarà els abusos del passat

Dc, 27/02/2019 | La Vanguardia

Decathlon no vendrà el hijab per a "runners" a França per amenaces als treballadors

Dc, 27/02/2019 | CCMA

Els bisbes espanyols proposen al Papa abordar el paper de les dones en l'Església en el proper Sínode

Dj, 28/02/2019 | La Vanguardia

El cardenal Pell va a la presó

Dij, 28/02/2019 | Vatican Insider

Sant Fruitós farà del 2020 un any de reconeixement al jesuïta Lluís Espinal

Dv, 01/03/2019 | Regió 7

La música d'orgue omple Igualada durant tot el mes de març

Dv, 01/03/2019 | Vilaweb

La 'nova Missa de les Santes' ja té web

Dv, 01/03/2019 | Tot Mataró

Dilluns 4 de març

- **La proposta del Daodeging, per Teresa Guardans.** Fins el 18 de març. 19 h. CETR. Barcelona.
- **Trobar Déu a la Creació, per Ignació Sols Lucia.** De 19:30 a 21 h. Organitza Església de Santa Maria de Montalegre. Facultat de Filosofia de la UB.
- **L'accés a l'aigua: dret o negoci?** 19:30 h. Cristianisme i Justícia. Barcelona.
- **Hora santa dedicada a la família.** 21 h. Parròquia de Sant Vicenç de Sarrià. Barcelona.

Dimarts 5 de març

- **Els sikhs de Barcelona, amb Nachatter Singh.** 13 h. Organitza ISOR. Sala de reunions de la Facultat de C. Polítiques i Sociologia de la UAB.

- **El beat Marià Mullerat.** 19:30 h. Abadia de la parròquia de l'Assumpció. Alcover.
- **Llum en temps de fosc (Edith Stein), amb Cinta Espuny.** De 20 a 21 h. Organitza Arxiprestat Anoia-Segarra. Locals parroquials de Santa Maria. Igualada.

Dimecres 6 de març

- **L'educació intercultural en diàleg: què en pensen les famílies?** 18:30 h. Espai Avinyó - Llengua i Cultura. Barcelona.
- **V Cicle Ignàgora: Déu vol viure en tu, estimar-te i curar-te, amb Raül Eguía.** 19 a 20:30 h. Cova de Sant Ignasi. Manresa.
- **Curs sobre 'El señor Ibrahim y las flores del Corán'.** Fins el 20 de març. De 19:30 a 21 h. Institut d'Estudis Sufis. Barcelona.

Dijous 7 de març

- **Pastoral en l'àmbit pal·liatiu al final de la vida.** 9:30 h. Parròquia de Sant Pau del Camp. Barcelona.
- **Quàsars molt especials, per Francesc Nicolau.** 19:30 h. Seminari Conciliar de Barcelona.
- **Els grans mites en la cultura actual, per Oriol Izquierdo.** 19:30 h. Casal de la Parròquia de Sant Josep. Mataró.
- **Contra l'aïllament de persones grans. 20 h.** Auditori de la Residència Santa Teresa. Valls.
- **Presentació de 'Setmana Santa de Reus'.** 20:15 h. Teatre Bràvium. Reus.

Divendres 8 de març

- **Retir de Meditació Yun Hwa.** Fins el 10 de març. Hotel Playafels. Castelldefels.
- **Les beguines de Flandes (II), per Josep de C- Laplana.** 16 h. Santa Cecília de Montserrat - Espai d'Art Sean Scully. Montserrat.
- **Misericòrdia i perdó, amb Jaume Pujol.** 19 h. Santa Maria Assumpta de Bonavista. Tarragona.
- **La Família a la Bíblia, amb Claustre Solé.** 19 h. Seminari Conciliar de Barcelona.
- **El beat Marià Mullerat.** 19 h. Parròquia de Sant Jaume Apòstol. Arbeca.
- **Hinduisme i cristianisme.** 20 h. I.F.A.C. Franciscans. Barcelona.

▪ **Imatgeria de Setmana Santa.** 20 h. Organitza Confraria de Jesús Crucificat - Manaies. Casa de Cultura. Girona.

Dissabte 9 de març

▪ **Feminitat, Masculinitat i Espiritualitat.** Fins el 10 de març. Organitza Fundació Josep M. Fericgla. Campus Can Benet Vives. Tordera.

▪ **Recés. Fins el 10 de març.** Organitza Caputxins de Catalunya. Sant Martí del Montnegre. Sant Celoni.

▪ **Preparem la missa del diumenge.** De 9:15 a 13:15 h.

Organitza Secretariat Diocesà de Música del Bisbat de Vic. Seminari de Vic.

▪ **Cateaventura 2019.** Organitza Equip de Catecolònies i Bisbat de Solsona. Sant Ramon.

▪ **Un cristianisme que s'acaba i un cristianisme que emergeix, amb Ramon M. Nogués.** De 10 a 13:30 h. Monestir de Sant Pere de les Puel·les. Barcelona.

▪ **Visita a Sant Josep de la Muntanya.** De 11 a 14 h. Associació d'Alumnes, Antic Alumnes i Amics de l'Iscreb. Santuari de Sant Josep de la Muntanya. Barcelona.

▪ **Somos Nosotras - III Celebración del día de la mujer.** De 16 a 20 h. Organitza Joventut Multicultural Musulmana. Centre Cívic Cotxeres Borrell. Barcelona.

▪ **Dia de l'Esperit (Grup Alpha).** De 16 a 22:30 h. Organitza Delegació de pastoral de joventut de l'arquebisbat de Tarragona. Centre Tarraconense El Seminari. Tarragona.

▪ **Presentació del "Relotge de la Família".** 17 h. Parròquia de la Verge de la Pau. Barcelona.

▪ **Taller de comunicació "Pas a pas".** 17:30 h. Parròquia de Santa Anna. Barcelona.

▪ **Taller de comunicació "Pares i fills".** 7:30 h. Santuari de Santa Gemma. Barcelona.

Diumenge 10 de març

▪ **Encontre familiar de Quaresma.** De 10 a 17:30 h. Col·legi Sant Antoni Maria Claret. Cornellà de Llobregat.

▪ **Sent la Creu, amb la creu de Cambodja, pel Cardenal Omella.** 18:30 h. Organitza Secretariat de Pastoral amb Joves de l'arquebisbat de Barcelona. Basílica de la Sagrada Família.

CPL Editorial @CPLeditorial

#Agenda 20 de març. Us convidem a l'acte de proclamació i lliurament del #MemorialPereTena a Mons. Piero Marini per la seva tasca d'aplicació de la Reforma Litúrgica #ConciliVaticàII #litúrgia

📍 Aula Magna @SeminariBcn 17:00
5 de la tarda

16:40 · 26 febr. 19 · Twitter Web App

Justícia i Pau @JusticiaIPau

Aquest matí participem a la trobada de @bcn_ajuntament amb empreses per parlar de #CompraPúblicaÈtica i #DiligènciaDeguda, des de la mina a l'abocador, passant pels drets laborals a les fàbriques. Obre la sessió @Superlisti. #MobileSocialCongress

10:23 · 27 febr. 19 · Twitter for iPhone

David Llietar i 5 més

10:23 · 27 febr. 19 · Twitter for iPhone

OH Aragón-San Rafael @OHSanJuanDeDios

La Orden de San Juan de Dios acoge 36 nuevas personas refugiadas procedentes de Siria ohsjd.es/noticia/orden-...

Traduïu el tuit

Programa de Acogida San Juan de Dios
304 personas
17 nacionalidades
Mons. Compañero Juan

16:10 · 26 febr. 19 · Twitter Web Client

Monestir de Poblet @MonestirPoblet

"No hi ha millor museu d'art català que el Monestir de Poblet"
Antoni Rovira i Virgili, 1924

10:23 · 01 març 19 · Twitter Web Client

La Sagrada Família @sagradofamilia

Aquesta setmana, les torres de Lluç i Marc pugen un nivell més! La de Lluç arriba al vuitè nivell i la de Marc al setè #enconstruccióSF #capal2026

10:17 · 22 febr. 19 · Twitter Web Client

Escolania Montserrat @EscolaniaMont

Hem fet uns dies de convivència i d'intercanvi amb l'Escolania de Ciutadella. Ahir vam cantar conjuntament el motet de després de Vespres, i avui ens hem escoltat mútuament durant la Salve del migdia. Ha estat una gran experiència!

15:51 · 01 març 19 · Twitter for iPad

Maristes en xarxa @maristesenxarxa

Avui l'equip de pastoral de @MaristesCat ens trobem amb l'equip de pastoral de @LaSalleCat per compartir experiències i somiar junts!!

12:41 · 27 febr. 19 · Twitter for iPhone

Fraternitat Santa Clara @clarasavilobi

#QUARESMA 2019 Propera trobada de #reflexió i #silenci. Una salutació de Pau i bé!

17:26 · 28 febr. 19 · Twitter Web Client

Papa Francesc @PapaFrancesc

.@Pontifex: "Fem un petit examen de consciència cada dia, per convertir-nos al Senyor, 5 minuts al final del dia ens ajudaran a pensar i a no posposar el canvi del cor i la conversió al Senyor" #SantaMarta

17:25 · 28 febr. 19 · Twitter for iPhone

Museu Episcopal Vic @MEV_Vic

Què en sabem de les trobairitz? Qui eren les beguines?... El MEV proposa un recorregut per conèixer dones il·lustres medievals que han estat en l'anonimat.

📅 Dia Internacional de la Dona
📅 Dissabte 9 de març i diumenge 10 de març 12 h

museuepiscopalvic.com

Vic Cultura i 7 més

17:34 · 28 febr. 19 · Twitter Web Client

Resum en paper de la setmana. ISSN 2604-7012. Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Director: Jordi Llisterrí i Boix. **Redacció:** Joan B. Galí, Laura Mor i Glòria Barrete. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Lucía Montobbio, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer Nàpols 346, 2n E. 08025 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Carles Armengol, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

ENTITATS COL·LABORADORES

